

Siretenia lui Chirea

Strigă Chirea dintre lunci,
Dintre lunci, din văi adânci,
Și nime nu-l auzea
Decât dulce maica sa:
Ce strigi, Chireo, ce strigi, Mireo,
Dintre văi, din văi adânci??
Ori porcii ți-ai pierdut,
Ori opincile le-ai rupt,
Ori merindele-ai sfârșit?

— Nici porcii nu i-am pierdut,
Nici opincile n'am rupt,
Nici merindea n'am sfârșit;
Ci-am greșit
Și-am adormit
Și ăst păr mare rotat:
Vântul când a adiat,
Floricele-a scuturat,
Șerpe rece 'n sân mi-a ntrat,
De-un șerpe bălăurel
Cu toți solzii de-aurel;

Când se 'ntinde,
Mă cuprinde;
Șerpele când se zgârcește,
Inimioara mi-o topește.
Maică, măiculita mea,
Invăluie mâna 'n basma
Și bag-o 'n sân de mi-l ia
Să vezi șerpe bălăurel
Cu toți solzii de-aurel.
— Decât maica fără mână
Mai bine lipsit de tine.

Una au cautat și alta au aflat

Englezul (cătrefrancez): Ne-am dus în Macedonia să culegem lauri și acum aducem de acolo numai oasele morților noștri.

Frunză verde și-o lalea,
Dar Chirea ce-mi făcea,
La soră-sa se ducea
Și ei tot așa-i grăia
Cum zicea la maica sa.
Și-apoi:
Soră, sorioara mea
Invăluie mâna 'n basma
Și bago 'n sân de mi-l ia;
Să vezi șerpe bălăurel
Cu soți solzii de-aurel.

Sora sa dac' auzea,
Lui Chire-asa-i răspundea:
Decât sora fără mână
Mai bine lipsit de tine.

Verde, verde fir lalea
Dar Chirea ce imi făcea?
La mândra că se ducea,
Cu mâni în coc o găsea,
Și gura așa-i zicea:
— Mândră, mândrulita mea,
Eu la câmp când am pornit
Cu porcii de i-am păscut
Am greșit
Și-am adormit
La ăst păr mare rotat:
Vântul când a adiat
Floricele-a scuturat,
Șerpe rece 'n sân mi-a ntrat,
De-un șerpe bălăurel
Cu toți solzii de-aurel:
Când se 'ntinde
Mă cuprinde;
Șerpele când se zgârcește,
Inimioara mi-o topește.

Învăluie mâna 'n basma
Și bago 'n sân de mil ia.

Și iar verde fir lalea,
Mândra lui dacauzea
Ea din gură-i răspundea:
— Decât Chireo, fără tine,
Mai bine fără de mână.
De făină se ștergea,
Învăluia mâna 'n basma,
Și 'n sân la Chirea-o băga.
De cap șarpele apuca,
Și afară că-l scotea
Și când colo, ce vedea?
Un chimir hălăurel,
Plin cu galbeni d'auri!

Foa-e verde și-o lalea,
El chimirul că-l lua
Și 'n patul mândri-i vărsa.
Patul de galbeni umplea,
Cu mândra se veselia.

O ZI, ȘI NUMAI ODATA

Proprietarul (către noua lui slugă): Pentru ce ai plecat dela stăpânul din urmă?

Sluga: Păi, m'am îmbătat și eu odată, să iertaj!

Proprietarul: Și cât ai slujit acolo?

Sluga: O zi, să iertaj!

Căzut în propria capcană

Un brutar dintr'un oraș își cumpăra regulat untul dela acelaș țaran. Câtva timp fu cât se poate de mulțumit, dar dela o vreme, i se pără că untul nu prea era bine cântărit. La probă, în adevăr constată că bucățile de unt, presupuse ficare de câte un chilogram, cântăreau mai puțin.

De aci proces.

La infățișare, judecătorul întrebă pe țaran:

— D-ta ai cântar acasă?

— Da, domnule judecător.

— Și greutăți?

— Nu, greutate n'am.

— Cum îți cântărești atunci untul?

— Foarte simplu, răspunse țaranul, — decând brutarul cumpără untul dela mine, cumpăr și eu pâinea dela el. Fiindcă zice că bucata de pâine, cântărește întocmai un chilogram și așa i-o plătesc, — îi măsoar și eu untul cu pâinea lui. Dacă iese mai puțin, ce e vina mea? E vina lui.

Judecătorul găsi că țaranul se apăra cu dreptate și-l achită.

Vorbe și zicători

La omul cu noroc,

Fierbe oala fără foc.

Cine a mai văzut bou bătrân, cu baer roșu la gât?

Ceia ce la belșug pute, în timp de lipsă mi-voasă...

Cine are noroc și dracu-i leagăna copiilor.

Prinde orbul și-i scoate ochii.

Astăzi înșală oul pe gaină.

Când e zi de sărbătoare,
Joacă fărina sub picioare...
Când e ziua lucrului,
Vine boala trupului...

Zori de zi

Copila mea, eu vin să te salut

Și vin să-ți spun că soarele răsare;

Ca raza cea dintâi a străbătut

La geamul tău, prin verzile umbrare.

Și lunge, vin să-ți spun, că s'a trezit,

Un firicel de țarbă nu-i să doarmă;

Ca păsările au dor de ciripit

Și-i pînă cuprinsul tot de-o dulce larmă.

Și vin să-ți spun că stau în fața ta

Cu diagostea cea veche, de demult

Că sufletu-mi să-ți se 'nchine vrea,

Că doru-mi creau să-ți le ascult.

Și vin să-ți spun că în inima'mi adie

Răcoarea dimineții aromitoare;

Nu știu ce când în pieptu-mi se 'nmlădie

Da 'l simt cum incolțește și răsare.

B. Nemțeanu.

CE TE POȚI AȘTEPTA dela PRIETENI

— Mă mir cum de niciodată nu aud nici o vorbă rea despre d-nu Savescu.

— Pentru simplul motiv, că nu are nici un prieten...

Filozofia vieții

Trăia într-o vreme, unde-va, o babă afurisită, care în viața ei nuși prea stricase napucii pe drumul bisericilor.

După ce îngropase vre-o cinci soți, trăia acum singură. Ca un huhurez răslejit, tot amar-nică și cărcotașă, nepuțându-se indulci nimem de bunul ei, adunat de cei cinci bărbați petrecuți.

Un om mai cu trecere în sat, de cuvântul căruia asculta și baba cea amar-nică, măcar la zile mari, — se încercă odată s'o povățuiască:

— De ce nu crești un nepot, pe lângă d-ta, nu fii chiar singură, la o vârstă ca asta?

Și apoi, mai știi, — ți-o fi și de un ajutor, mai târziu, când nu vei mai putea...

Baba cea înăcrăită îl privește chiondorăș și, ridicând de un umăr, își strâmbă gura cu neîncredere.

— Eu, să cresc un nepot? Eu să-mi iau în casă pe șajba dracului?...

Și aici, vrăjitoarea naibei, repetă ridicarea din umăr și strâmbătura cea urâtă din gură, zicând înepată:

— De cât să cresc un nepot, mai bine lănesc și ridic un purcei, — că purcelul își unge botul... la urmă, pe când nepotul numai ți-l rupe... după ce l'ai crescut mare...

Prea mare politeță

Regele Oscar el Suediei, trecea odată printr'un orașel care cu acea ocazie fusese împodobit ca de o astfel de rară sărbătoare. Cu deosebire îi atrase atențiunea un enorm transparent de asupra unei clădiri mari, care însă prezintă un aspect destul de mohorât. Inscripțiunea luminoasă, cu litere mari, spunea:

— Bine-ați venit, Majestate!

— Ce casă e asta? — întrebă regele curios.

— E închisoarea comitatului, Majestate, — răspunse cu o minunată simplitate un consilier comunal.

Regele zâmbi și trecu mai departe, cu cuvintele:

— Asta pot să spun și eu că e o politeță cam... exagerată.

FEMEIA GELOASA

— Soțul meu e pielor de saloane, numai dame dragute și elegante pietcează.

— Al meu e tot pielor, dar de animale.

— Ah, cât ești de lerișita, scumpot!

Oamenilor

Ori cât ai vrea cu zeii să te-asceni,
Ești prea legat de lui, de un șir de oase,
Și n-ai să pierzi, pe căi prăpăstoase:
Cu un pas nu poți să ieși dintre oameni.

De-i, fit ca ei: te închipue într'un teatru,
În care cineva, fără să te întrebe,
Și-a dat să joci și tu, un rol în plebe
Spre a face haz de tine ca de patru.

Din lume alege-ți cea mai fină mască
Și joacă astfel trista comedie
Ca nimeni 'n ea să nu te recunoască.

Iar, dacă vrei și-a plebei simpatie,
Tu lasă zeii celor care cască
Și-aplaudat vei fi și în galerie.

Copil te joci, visezi cât nu ești mare
Te 'nsinuezi, cum poți, în stînga dreapta,
Până atingi și cea din urmă treaptă,
Ce-ți dă și bani și glorie, și onoare.

— Vorbești ades și mult dar faci puține,
Tii cu săracii, cît printre ei te numeri,
În urmă dai, ca și cețalți, din umeri,
Când ai ajuns, când nimeni nu-ți ca tine.

— Parvii și tu, câștigi onoruri multe,
Dai cu picioru 'n urma piebii 'nculte,
Par'că ți-ar fi ca spuma de-ajbă fața.

Cu toți noți și tu în aceeași bață,
Până ce ieși, pe poartă cealaltă,
Breaz — din această mascaradă — viață!
Leontin Iliescu.

CE STRIGA FEMEIA și ce CREDE DOCTORUL

Sotul: Doctore, vino repede, soțel mele îi este foarte rău. Să-l duc într'un aer curat!
Doctorul: Iam, trebuie negreșit să plece în vizită, la bai.

Cuvinte ce nu trebuiesc uitate

Tot așa de puțin se poate smulge ceva dintr-o glorie, ca dintr-o rază de soare.

Cine îmbrățișează multe, puține adună.

Drumul este al celor ce-l străbat, nu al celor ce au căzut pe dânsul.

Nu se mulțumește nici în car, nici în căruță, nici în zăuic, nici în teleguță.

Nesinceritatea distruge pe încetul sufletul, în care se încuibă.

Două bătaii strică, dar două mîncări nu strică.

Nemurirea, înseamnă dorința nestinsă a omului de a nu muri.

Vrînd să aibă armăsar, ajunge din cal măgar.

Ce-i raiul și ce-i iadul? Pacea sufletului împăcat cu sine și apriga durere a muștrărilor de cuget proiectate în afară.

Musca pentru puțină dulceață, își răpune viața.

Se ascund de-opetrivă comorile și ororile.

Frate, ori nefrate, brânza pe bani este.

Omul la nevoie, miroase și ce nui voie.

Bătrâneța are valoarea tinereții dela care vine.

De dorul fragilor, mînăncea frunzele.

Bănuiala pleacă de cele mai multe ori, dela tălmăcirea după tine a altora.

Vede bineșor în pungă,

Are ochii ce să-ți ungă.

Sînt cărți de care lumea se ferește fiindcă se recunoaște așa cum e și cum nu-i place să fie.

Găina care cîntă scără, dimineața n'are ouă.

Cine se laudă singur, se ocărăște pe sine.

Fiecare om se judecă, nu după țaple, ci după ambiția lui.

Pe mine căți câini m'au jîlrat, toți au turbat.

CORECT LA SOCOTEALA

Servitorul: D-le, a venit furnizorul de sampanie cu contul. Să-l dau afară?

Stăpînul: Nu, încă nu; întâi trebuie să vad de nu m'a încărcat la socoteală.

ELEVUL ȘIRET.

Profesorul: Popescule, unde-î Polul Nord?
Popescu: — ?.

Profesorul: Răspunde măgarule!

Popescu: Dacă învățați ca Andre și Nansen n'au știut unde-î, și s'au dus să-l caute, — eu cum să știu?

INTRE SOTI

Ei: Alta rochie? De unde să iau banii ce-ți trebuiesc?

Ea: Asta te privește. Nu te-am luat ca să-ți dau sfaturi în chestii bănești.

Cât costă un soldat

A rămas celebru cuvîntul lui Bismark care, fiind vorba odată ca Germania să intre în război din cauza chestiunii balcanice, a spus că pentru dînsul întreg Balcanul nu valorează cît oasele unui soldat prusian. Era de sigur a se pretui cam mult soldatul, dar altă dată el era tarifat după o scară mult mai modestă.

Odinioară a existat cu adevărat în Prusia o taxă pentru infanteriști. Nimeni altul decît Frederic cel Mare a fixat-o, într'un ordin pe care l'a adresat guvernului său dela Motte-Fouqué.

Era vorba de suma pe care căpitanul o plătise pentru omul recrutat de dînsul, — și care trebuia să i se restituie dacă acel om era comandat într'o altă companie.

Prețul s'a stabilit după înălțimea războinicului. Un om de șase urme înălțime era taxat cu 300 taleri, unul de 5 urme și 11 degete (Zoll) numai cu 200 taleri. Astfel margea scara în jos până la »prichindeii« de 5 urme 6 degete, pentru cari nu se mai plătea decît 10 taleri.

Astăzi o astfel de taxă ar părea cu atît mai curioasă, cu cît vedem acum că nu totdeauna războinicii cei mai înalți de statură formează și tu-

pele de elită. Vânătorii cei mărunței, valorează și ei în război cât grenadierii de altă dată, ba poate și mai mult.

De astă dată soldatul nu mai costă în felul în care costa altă dată. Cheltuiala stăpânirii pentru el se reduce

numai la întreținere și la o foarte neînsemnată soldă. Altmintrelea e — gratis.

Dar dacă nu mai costă — desigur că valorează — o valoare care nu s'ar mai putea exprima astăzi în bani.

GLUME

Bărbierul (către un client vechiu): Ah, sint atât de furios și amărât, încât ași pune pe umeznicul meu, să bărbierească pe toată lumea.

Băiatul: Tăticule, stafidele au și picioare?
Tata: Nu draguțule, dar pentru ce întrebă?
Copilul: Fiindcă n'au picioare, apoi se vede că ce am mâncat acum era un gândac și nu o stafidă.

Cântăreața (către un admirator): Juvaerurile ce-mi aduci sunt veritabile? Diamante și aur adevărat?

— Ca și dragostea ta, scumpo.
— Atunci ia-te înapoi.

Domnișoară: Doctore, la care stațiune bălneară să mă duc?

Doctorul: La Carlsbad.

Domnișoara: Dar ce să fac acolo? Nu-s de loc grasă.

Doctorul: Tocmai pentru asta: Vei avea foarte mulți admiratori.

LA TEATRU

Domnișoara: Mamă, ofițerul de colo, prea se uită mereu la mine.

Mamă: Tu nu te uita la dînsul, dar fii prietenoasă.

ADEVĂRAT SCANDAL

Mama: De ce vii așa de târziu de la școală, Petrică?

Copilul: M'a ținut profesorul la arest, fiindcă n'am putut găsi Moscova pe hartă.

Mama: Nu e de mirare că n'ai putut găsi Moscova! În anul 1812 a fost distrus de un incendiu. E chiar scandalos să fie cineva atât de asor cu hieții copii!

CE SPUNE DOAMNA și CE ÎNTELEGE MARIȚA

Stăpâna: Oh! Marița, prea ești proastă! Nu ți-am spus, să iei seamă când o da laptele în foc?

Marița: Da, conia, am luat seamă, erau ceasurile 9 fix!

A apărut

Calendarul „Poporului Român” pe 1917

Aducem o veste plăcută abonaților și cititorilor noștri: »Calendarul Poporului Român« cel mai căutat calendar de români din Ungaria, a ieșit de sub tipar — și e un frumos volum de 136 pagini. Ținând seamă de marele interes ce-l arată publicul nostru Calendarului »Poporului Român« — direcțiunea acestei întreprinderi a căutat de dala asta să facă din acest calendar un adevărat muzeu de ilustrații actuale — o cul-

gere de cele mai interesante chipuri în legătură cu evenimentele mari ale zilei.

Deși totul s'a scumpit în aceste timpuri de război, — editura Calendarului nu s'a arătat zgărcită ci cu mari cheltuieli a comandat 62 clișee frumoase care împodobesc Calendarul.

Iată aci listurile celor mai interesante clișee cu text:

1. Învățătorul român care învață carte pe soldații analfabeți.
2. Ne scriu raniții.
3. Soldat român în timpul serviciului de telefonist pe front.
4. Corul de bănașeni din reg. 43 de infanterie din Jicin.
5. Un grup de frumoși ostași români.
6. Eroii noștri: Vasile Stăniaru din Bistrița-Năsăud.
7. Raniți români în grup.
8. Prințul Rupprecht de Bavaria apărătorul frontului german dela Somme.
9. Reprezentanții Ententei ieșind de la un Consiliu de război.
10. Cum sînt coborâți raniții din munții Tiroului de pe frontul italian.
11. Soldați bulgari și germani într'un sat sîrb.
12. Monastir, visul sîrbilor.
13. Prințul moștenitor Alexandru al Serbiei cu sora lui.
14. Suflitul prizonierului rus.
15. Cum și-au construit francezii tranșeele lor.
16. Și România a intrat în război. — Familia regală română.
17. Un grup de conducători politici români.
18. Pe unde au trecut Români: Vederi din Brașov și Csiksereda.
19. Podul de peste Cernavoda.
20. Comandanții armatei contra României: Falkenhayn și Mackensen.
21. Marile invenții în timpul războiului.
22. Italienii și timpul ploios.
23. Tipuri din Bucovina.
24. Morții celebrii din anul 1916.
25. Noul Mitropolit: Vasile Mangra.
26. Din tragediile războiului.
- 27-31. 4 Harti cu diferite fronturi.

Spațiul nu ne permite să dăm aci toată lista chipurilor din calendar.

Iată acum și ceva din cuprinsul interesant al materialului calendaristic:

1. Cine plătește scumpetea. (O poveste complicată și tristă).
2. Cite s'au iscodit în timpul războiului. — (Ploaia de foc. Improșcarea lichidului. Sfoară și saci de hârtie, etc.)
3. Învățămintezele bătăliei dela Verdun.
4. Fotografiera Poloniei.
5. Cum au deplâns poezii războinici români cu Goga în frunte neutralitatea României.
6. Cele zece porunci doctoricești ale militarului în război.
7. Statele neutrale și războiul.
8. Zeci de glume vin apoi și un bogat material calendaristic.

Cuprinsul acesta variază și interesant, prevăzut cu zeci de ilustrații — face ca toată lumea românească să se prevadă de cu vreme cu un Calendar al »Poporului Român«.

Prețul unui exemplar este de 60 fileri, plus porto postal 10 fileri.

Cei cari vor să comande mai multe exemplare vor căpăta următoarele înlesniri:

- Pentru 30 exemplare 10% rabat
- Pentru 50 exemplare 20% rabat
- Pentru 150 exemplare în sus 25% rabat

Administrația nu ia garanția dacă calendarul se pierde în urma trimiterii nerecomandate.

Comenzile atât ale particularilor precum și ale revanzătorilor se vor efectua numai pe lângă achitarea anticipativă a costului. Calendare rămase nevândute nu se vor reprimi, deci fiecare să comande numai atâtea exemplare, câte poate destăce. — Pe credit nu se trimite nimănu.

Editor și redactor responsabil:
Dimitrie Mărușu.

Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36

Dela administrația »Foaia Poporului Român«, Budapest, VII., Ilka-utca 36 se poate comanda următoarele:

Harta Europei împreună cu harta Ardealului

cea mai nouă ediție, care cuprinde toate țările învrăjbite, fiecare țară separat colorată, costă 1.50 cor., plus 10 fileri porto postal.